

[Pürschel.]

Det ærede Medlem sagde, at der er ingen principiel Forskel paa seks Maaneders Fængsel og paa Henrettelse. Det lader sig sige, men jeg tror ikke, jeg er for dristig, naar jeg betegner det som en noget teoretisk Betragtning, den er noget abstrakt logisk, tror jeg, jeg har Lov til at sige.

Og saa glemte det ærede Medlem det, hvorfor han egentlig havde taget Ordet, han glemte nemlig at svare paa det Spørgsmaal, jeg rettede til ham: Hvad er Kommunisternes Program, ad hvilken Vej vil de naa deres Maal, ad Lovlighedens Vej eller ad den anden Vej? Det har vi intet Svar faaet paa. Men det overrasker mig ikke; for det vil ikke være behageligt for det ærede Medlem at gaa her op paa denne Talerstol og sige: Vi ønsker at vinde Magten i det danske Samfund ved Magt, ikke ad Lovlighedens Vej! Men det er meget behageligt udenfor denne Sal, naar det gælder om at ophidse Folk derude, saa at kunne sige: Vi skal ikke som Socialdemokraterne stræbe efter et Flertal, det har vist sig, at de raadner op under Forsøget paa det; nej, vi skal blot være et Mindretal, der er tilstrækkeligt stort, saa tager vi Magten, og saa ryger dette raadne Samfund! Se, det er en let og behagelig Agitation, men lad os høre det her fra denne Talerstol, lad os høre dette Parti sige fra denne Talerstol: Det er vort Maal med Vold at omstøde den danske Samfundsorden.

Saa skal jeg endelig sige om Dagsordenen — hvis jeg maa have Lov til det, inden den højtærede Minister har udtalt sig —, at jeg for mit Vedkommende vil anbefale at stemme imod den.

Aksel Larsen: Jeg skal sige til det ærede Medlem Hr. Pürschel, der virkelig gør Indtryk af at være mere tungnem end godt for en Generalauditor, at det, jeg sagde om Paralleller med Rusland, var, at vi her diskuterer den danske Grundlov og den danske Straffelov. Det var den, det ærede Medlem skulde have forsøgt at forsvare, men det undlod han og greb i Stedet for til en Række Citater fra den russiske Straffelov.

Dernæst Spørgsmaalet om det kommunistiske Program. Jeg skal ikke komme med nogen Bogliste, men blot henvise det ærede Medlem til at læse Rigsdagstidende Sp. 1264 ff. for December i Fjor. Det ærede Medlem var, troede jeg, den Gang interesseret Tilhører til to Taler, som jeg bl. a. holdt under Finanslovdebatten, hvor jeg ganske aabent, og jeg troede ogsaa tilstrækkeligt tydeligt, udtalte, hvad der var Kommuni-

sternes Program. I øvrigt kan det ærede Medlem gaa ned i Socialdemokratiets Boghandel „Fremad“ og købe det kommunistiske Manifest, som slutter med at sige: Kommunisterne forsmaar at lægge Skjul paa deres Hensigt, det er deres absolutte Hensigt med Vold at tage Magten i dette Samfund, o. s. v., o. s. v.

Justitsministeren (Zahle): Jeg skal blot gøre den formelt nødvendige Bemærkning, at jeg ikke kan modtage den stillede Dagsorden.

Pürschel: Efter denne Erklæring, afgivet her fra Folketingets Talerstol, hvorefter det kommunistiske Parti erklærer, at det er deres Agt med Vold at tage Magten i det danske Samfund, er det fuldkommen berettiget fra det danske Samfund at anvende Nødværgeforanstaltninger overfor dette Parti; thi der er ingen grundlovmæssig Beskyttelse for Foreninger her i Landet, der sætter sig ulovlige Øjemed. Derfor takker jeg det ærede Medlem for den meget klare og tydelige Udtalelse. Den giver en grundlovmæssig Hjemmel for Indskriden mod dette Parti paa en helt anden Maade, end det hidtil har været Tilfældet her i Landet.

Ordføreren for Forespørgerne (Munch-Petersen): Jeg maa erklære, at det kommunistiske Parti hverken er bundet af Meyers Fremmedordbog eller af den danske Grundlov. Naar vi kræver Amnesti, saa stiller vi det netop som et Krav, vi kræver en Ret. Vi beder ikke om nogen Begunstigelse, men vi kræver en Ret, og ved Ret forstaa vi det, som Arbejderklassen forstaa ved Ret, Arbejderklassens Retsopfattelse, idet vi ikke er bundet af det borgerlige Samfunds Retsopfattelse. Den er jo højst problematisk, denne saakaldte Retsopfattelse fra det borgerlige Samfunds Side, idet man søger at give det Skin af at være Folkestyre og Demokrati, medens man i stadig mere skærpet Grad vender alle til Raadighed staaende Midler mod Arbejderklassen for at hindre Arbejderklassen i at vinde frem. Derved haaber man paa at kunne hindre det kommunistiske Parti i at vinde Flertallet af Arbejderklassen sammen med store Lag af den øvrige arbejdende Befolkning for Socialismen, saa at de ogsaa vil være til Sinds, naar en revolutionær Situation indtræder, saaledes som den f. Eks. indtraadte i Tyskland 1918—19, at benytte denne Situation til at tage Magten i Samfundet paa det Grund-